

Stopenjski (tier) pristop

Ocenjevanje ES se lahko izvede v različnih stopnjah natančnosti in tehnične zahtevnosti. Prepoznamo lahko naslednje tri hierarhične pristope h kartiranju ekosistemskih storitev, ki imajo naraščajočo kompleksnost. Ti zagotavljajo grobe smernice za oceno značilnosti z možnimi preteklimi različicami (Grêt-Regamey et al. 2017; Maes et al. 2014) ^{1) 2)} :

- **1. stopnja - kartiranje ekosistemskih storitev z uporabo kazalnikov, ki so na voljo:**

Najbolj osnovni, bazični pristop ocenjuje ES z uporabo obstoječih, splošno poznanih in dostopnih (velikih) podatkovnih baz (kot CORINE za Evropo) kot približek za zagotavljanje določene ES. Večina kazalnikov ekosistemskih storitev na tej stopnji je lahko opredeljena z uporabo podatkov o rabi tal, pokrovnosti tal, kart monitoringa biodiverzitete, inventarjev državnih gozdov itd. Na tej stopnji so lahko ekosistemske storitve ocenjene tudi z oceno strokovnjakov, ki sloni na enostavni kartografski predstavitvi ali je celo brez nje. Uporabljeni kazalniki morajo biti torej neposredno odvisni od specifičnih ekosistemov (ali drugih narisanih enot), npr. prostorsko eksplicitni ali na podlagi območja/velikosti.

- **2. stopnja - kartiranje ekosistemskih storitev z uporabo različnih kazalnikov s podatki o rabi tal:**

Podatki o rabi tal so povezani z različnimi podatkovnimi nizi na podlagi znanih odnosov med rabo tal, zagotavljanjem ekosistemskih storitev in dopolnjeni z lokalnimi/regionalnimi/državnimi podatki. Na podlagi teh odnosov so lahko zmogljivosti različnih rab tal za nudenje ekosistemskih storitev kvantificirane na različnih lokacijah in združene v različna merila. Na primer, za oceno proizvodnje gozdnih sadežev so lahko podatki iz literature ali ocene strokovnjakov o proizvodnji povezani z različnimi vrstami gozdov in kartirani na podlagi države (vključevanje).

- **3. Stopnja - pristopi na podlagi modelov za kartiranje ekosistemskih storitev:**

3. stopnja opisuje modele biofizikalnih procesov v sistemu GIS ali v drugi programski opremi namesto povezovanja podatkov kazalnika z enostavnimi povezavami. Na primer, proizvodnjo gozdnih sadežev lahko ocenimo z modeliranjem prostorske razporeditve vrst gozdnih sadežev z uporabo podatkov o podnebjju in tudi z drugimi podatki o okolju, ki se nanašajo na razporeditev rastlinskih vrst.

Na projektu [AlpES](#) ločujemo in uporabljamo 1., 2. in 3. stopnjo. 1. stopnja se uporablja za neposredne deležnike, zlasti na testnih območjih (regijah) in za kulturne ekosistemske storitve. 2. in 3. stopnja se uporabljata za vse druge kazalnike v odvisnosti od njihove kompleksnosti ter razpoložljivih podatkov in metod.

[AlpES project](#)

¹⁾

Grêt-Regamey, A.; Weibel, B.; Rabe, S.-E. & Burkhard, B. (2017): A tiered approach for ecosystem services mapping. In: Burkhard, B. & Maes, J. (Hg.): Mapping Ecosystem Services. Sofia: Pensoft Publishers, p. 213-217.

²⁾

Maes, J.; Teller, A.; Erhard, M.; Murphy, P.; Paracchini, M. L.; Barredo, J. I. et al. (2014): Mapping and assessment of ecosystems and their services. Indicators for ecosystem assessments under action 5 of the EU biodiversity strategy to 2020 : 2nd report - final, February 2014. Luxembourg: Publications Office (Technical Report, 2014-080).

From:

<http://www.wikialps.eu/> - **WIKIAlps - the Alpine WIKI**

Permanent link:

http://www.wikialps.eu/doku.php?id=sl:wiki:tier_approach_alpes

Last update: **2018/11/15 12:15**

